

Amunicja z ołowiu zatrująca ludzi jedzących upolowane zwierzęta

26 sierpnia 2022

Nie od dzisiaj wiadomo, że używana podczas polowań ołowiana amunicja jest szkodliwa dla środowiska naturalnego. Przyczynia się ona do zatruwania zwierząt, w tym gatunków chronionych, które żywią się zwierzętami zabitymi przez myśliwych. Teraz okazuje się, że amunicja ta rozpada się na tak małe fragmenty, że toksyczny ołów mogą nieświadomie zjadać myśliwi, ich rodziny i inne osoby spożywające mięso upolowanych zwierząt.

Naukowcy z Canadian Light Source oraz Wydziału Medycyny University of Saskatchewan jako pierwsi wykorzystali synchrotron do zbadania rozkładu i rozmiarów fragmentu kul, które trafiają podczas polowania w ciała dużych zwierząt, jak jelenie czy łosie. Naukowcy strzelali z amunicji myśliwskiej do bloków żelatyny balistycznej i badali fragmenty pocisków, które w niej utkwiły. By lepiej oddać rzeczywistość, w żelatynie zamknięto kość jelenia.

Podobnego typu badania przeprowadzano już wcześniej, ale w celu zidentyfikowania fragmentów pocisków wykorzystywano standardowe urządzenia do medycznego obrazowania rentgenowskiego. Tymczasem badania za pomocą synchrotronu pokazały, że fragmenty pocisków były znacznie mniejsze i rozprzestrzeniały się znacznie szerzej, niż pokazały to prześwietlenia aparaturą medyczną.

„Nie byłem zdziwiony, że kula rozpadała się na setki kawałków. Jednak zaskoczyło mnie, że fragmenty kuli osiągały rozmiary pojedynczej komórki” – mówi główny autor badań, doktor Adam Leontowich, który sam jest myśliwym. Tak małych kawałków ołowiu nie zobaczymy gołym okiem, nie mówiąc już o ich

usunięciu z mięsa.

Dotychczas badacze analizujący tę kwestię za pomocą standardowej aparatury medycznej nie byli w stanie ani odróżnić kawałków ołowiu od innych materiałów używanych w amunicji, ani precyzyjnie mierzyć małych fragmentów.

Naukowcy mają nadzieję, że ich odkrycie spowoduje, że myśliwi – by nie karmić swoich rodzin, bliskich i znajomych toksycznym ołowiem – zaczną korzystać z amunicji wykonanej z nietoksycznych materiałów.

Ze szczegółami badań można zapoznać się na łamach pisma [„PLOS One”](#).

Autorstwo: Mariusz Błoński

Na podstawie: Canadian Light Source

Źródło: [KopalniaWiedzy.pl](#)